

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

GUDS PLAN: TILLBAKA TILL KRISTUS

Efesierbrevet 1:9-10 • Predikan G8B 2019-03-24 • Johnny Lithell

INLEDNING

För precis ett år sedan var vi 14 vuxna och ungefär lika många barn som samlades hemma hos oss och bildade Göteborgs 8:e Baptistförsamling, Allékyrkan. Vi hade träffats varje vecka under lite drygt ett halvår innan dess och bett och samtalat om vad Bibeln säger att en kristen församling är och hur den bör organiseras och vad den ska göra, och även om vi var ivriga att komma igång och fira riktiga gudstjänster så vågar jag påstå att det var en mogen och bibliskt välgrundad dröm som vi förverkligade när vi var 13 personer som blev församlingens första medlemmar.

Sen dess har vi firat lite mer än 80 gudstjänster. Vi har hört 80 bibelutläggande predikningar utifrån 24 olika bibelböcker. Vi har haft fem församlingsmöten och vi har blivit tre medlemmar till.

Det finns mycket att säga om det här, men poängen jag vill komma till är att det är värt att vara tacksam till Gud för, eftersom vi kan vara säkra på att den här församlingen inte bildades av en slump. Därför att ingenting sker av en slump. Det är mycket som händer som vi inte förstår och som lär oss att vara ödmjuka och försiktiga med att försöka förklara. Men här kan vi se att Gud inte bara lät oss bilda församlingen, han har också bevarat den på ett underbart sätt. Det har funnits utmaningar förstås, och finns fortfarande, men om jag ser tillbaka på året som gått så tycker jag mig se mycket växt och glädje – inte bara i mitt eget liv, utan också i mina bröder och systrar, även om en del också har kämpat med en del lidande. Att få vara en del i den här församlingen liknar ingenting jag varit med om tidigare. Jag är obeskrivligt tacksam för varje person som jag får dela församlingsgemenskapen med, och som jag har bett för nästan varje dag. Och jag ser fram emot att få dela många, många år till med er.

Församlingen föddes för att Gud ville det. Och församlingen har bevarats under sitt första år för att Gud ville det – all ära tillhör honom. Och jag kan se att vilket lidande jag än gick igenom tidigare, som faktiskt blev avgörande för att den här församlingen bildades, det värsta lidandet jag hittills upplevt, så var det värt det. Olika människor menade det för ont, men Gud menade det för gott. Gud menade det för gott.

Här kommer vi till texten som predikan ska utgå från. Därför att det är en text som säger att Gud har en plan för hela historien. Det är knappast någon överraskning för dig om du har hört någon av de tidigare predikningarna där vi bland annat har talat om att Gud planerat saker innan världens grund blev lagd, men talar texten uttryckligen om att Gud har en plan.

Jag lägger upp predikan i tre punkter. Först ska vi titta på *att det överhuvudtaget finns en plan*, det är inte en tanke vi kan ta för självklart i det samhälle vi lever. Sedan ska vi titta på ett begrepp som Paulus verkar använda synonymt med plan, nämligen att planen är ett

mysterium, en hemlighet. För det tredje ska vi titta på vad Paulus säger att det här mysteriet är, nämligen *att återföra allt under Kristus*. Så: (1) det finns en plan, (2) mysterium, och (3) att återföra allt under Kristus.

I. DET FINNS EN PLAN

I vers 9 och första halvan av vers 10 står det,

Efesierbrevet 1:9-10 (SFB-15)

»Han har låtit oss få veta sin viljas hemlighet enligt det beslut han har fattat i Kristus, »**den plan som skulle genomföras** när tiden var inne:[...]

Det grekiska ordet för ”plan” här är οἰκονομία, som är varifrån vi har ordet ”ekonomi.” Det handlar om en ordning och på andra ställen översätts det också med förvaltarship. Jag tycker att ordet ”ordning” skulle passa bra just i den här versen och jag ska återkomma till varför i den tredje punkten. Men poängen är i alla fall att det finns en plan, en ordning som skulle genomföras när tiden var inne, eller som texten ordagrant säger, ”när tiden nått sin fullhet.”

Gud vet alltså exakt vad han gör. Han har från början en plan, en ordning, och när tiden är inne, när tiden har nått sin fullhet låter han något monumentalt ske.

Macbeth: en dåres pladder

Förra veckan citerade jag Shakespeares Macbeth, när jag berättade att hon hade blivit sjuk av skuld för att hon dödade kung Duncan och hon stod och tvättade sina händer frenetiskt eftersom blodfläckarna aldrig gick bort. Och man måste nog säga att det inte gick särskilt bra för Macbeth och hans fru med sin plan att döda kung Duncan av Skottland och ta Duncans plats som den nya kungen. Drottningen blev vansinnig av skulden och dog strax efteråt. När Macbeth fick budet att hans hustru dött höll han en kort monolog om livets tomhet.

I morgon, och i morgon och i morgon,
Släpar sig sakta fram från dag till dag,
Till sista stavelsen av livets bok;
Och alla gårdagar har lyst fram narrar
Till dödens mörker: slockna korta ljus!
Livet är bara skuggan som passerar
En stackars skådespelare som väsnas
Och krämar sig sin timmes tid på scenen.
En dåres pladder, fullt av larm och stormar
Som ingenting betyder

Det är ett sätt att förhålla sig till historien. Det finns ingen plan. Allt som händer är en dåres pladder som ingenting betyder. Det finns ingen tanke, inget syfte, ingen mening.

Bertrand Russell: orubblig förtvivlan

Det är inte bara Macbeth som tänker på det här sättet. Bertrand Russell var matematiker, historiker och filosof. Han fick Nobelpriset i litteratur 1950 och är en av de numera så kallade humanisternas stora förebilder.

Ett välkänt citat av Russell är följande

Människan är en produkt av orsaker som inte har någon kunskap om
("prevision") av vad de skulle uppnå; att hans ursprung, hans växt, hans
hopp och rädsior, hans kärlekar och hans tro, inte är något annat än
oavsiktliga sammansättningar av atomer. ... Att allt arbete i alla åldrar,

all hängivenhet, all inspiration, hela middagsljuset av det mänskliga intellektet, är förutbestämt att utsläckas i solsystemets enorma död, och att hela templet av människans bravader oundvikligen måste begravas under spillrorna av universums ruiner. Bara inom dessa sanningars byggnadsställningar, bara på den stadiga grunden av orubblig förtvivlan, kan själens boning hädanefter byggas med säkerhet.

Vad menar han med "hädanefter"? Han säger att "nu när vi vet att vi är här av en olyckshändelse, att vi inte blev skapade, nu när vi vet att allt du tror har mening och värde, bara är olika atomers slumpmässiga sammansättning – nu när vi vet allt detta kan vi också veta att historien inte följer någon plan eller syfte eller har någon mening. Hädanefter är det enda säkra sättet att leva livet att fortsätta att bygga hela livet på den stadiga grunden av orubblig förtvivlan.

Han är åtminstone konsekvent. Han erkänner att om man har en sådan syn på människan och historien så är det bara förtvivlan som håller att bygga livet på. Vårt samhälle består av människor som har en sådan syn på människan och historien, men ändå i strid med sin filosofiska grund lever som om vissa saker ändå hade mening och värde.

Bibeln håller inte alls med varken Macbeth eller Bertrand Russell. Bibeln säger vad jag tror att alla vet innerst inne, nämligen att det *finns* ett syfte. Det finns en mening och det finns en plan. Det är inte en vag plan. Det är en bergfast plan.

Heidelbergkatekesen: Guds faderliga hand

Vad betyder det för oss? Ja, det beror förstås på vad du trodde innan, men det finns en lärdom här som jag gärna återkommer till för att jag tycker att den är så oerhört viktig.

I min första predikan i den här församlingen, den allra första predikan i den här församlingen, talade jag bland annat om Guds allmakt. Och jag citerade Heidelbergkatekesen. En katekes kan man säga är en sammanfattning av den kristna tron, en systematisk teologi, som är uppställd i frågor och svar. Och just Heidelbergkatekesen är fascinerande. Den gavs ut i mitten av 1500-talet och fångar mycket av glädjen av att Reformationen hade återfunnit evangeliet. Den återkommer till formuleringar om "evangeliets tröst". Man hade plötsligt förstått att Gud inte bara är allsmäktig och skräckinjagande som kräver fullkomlig helighet och som sänder alla människor in i skärselden i tusentals år innan de är tillräckligt rena för att komma inför honom. Under flera hundra år hade den romerska kyrkan hållit de goda nyheterna borta från folket. De varken kunde läsa Bibeln eftersom den var skriven på latin eller fick läsa den eftersom den ansågs farlig om den inte tolkades av kyrkan. Istället tvingade kyrkan dem in i det slaveri som det innebär att leva under botgöringens sakrament.

Men nu hade man fått se i reformationen att även om Gud är ofattbart hög och fullkomligt allsmäktig är han samtidigt den som ger sin egen Son för att frälsa syndare. Det var helt revolutionerande. Det förändrade allt! Det var som att hela universum inte längre var en hotfull fiende, utan man kunde plötsligt finna vila i Guds faderliga hand.

Ett par av mina favoritfrågor i Heidelbergkatekesen är frågorna 27 och 28. De låter så här:

27:e frågan: Vad förstår du under "Guds försyn"?

Svar: Guds allsmäktiga och allnärvarande kraft, genom vilken han nu liksom med sin hand uppehåller himmel och jord samt alla skapade ting, och således regerar så att löv och gräs, regn och torka, fruktbara och ofruktbara år, mat och dryck, hälsa och sjukdom, rikedom och fattigdom,

ja allting, kommer till oss inte av tillfällighet utan från hans faderliga hand.

Det här är en djupt biblisk tanke. Oavsett om det handlar om hälsa eller sjukdom, allting kommer till oss inte av tillfällighet utan från Guds faderliga hand. Och sedan nästa fråga,

28:e frågan: Vad för nytta får du av kunskapen om Guds skapelse och försyn?

Svar: Att vi kan vara tålmodiga i varje motgång, tacksamma i välgång och inför framtiden ha god tillförsikt till vår trofaste Gud och Fader då inget skapat kan skilja oss från hans kärlek, eftersom allt skapat så är i hans hand att det vare sig kan föra eller röras utan hans vilja.

Gud är den allsmäktige härskaren, han regerar över allt. Men han är också vår trofaste Gud och Fader, och det finns inget som kan skilja oss från hans kärlek. Allt skapat ligger i hans hand. Därför kan vi vara tacksamma när det går väl för oss, och därför kan vi vara tålmodiga i våra motgångar. Om vi är i Kristus har vi allt gott, och han för sin plan framåt. Ingenting lämnas åt slumpen, inte ens ditt lidande. Det är inte säkert att du kan förklara det, men du kan förtrösta på att du vilar i hans goda hand och han *kommer* att utverka det till det bästa. Hur illvilligt och mörkt det än verkar, så är han större och starkare och ljusare och godare.

Så låt oss gråta, och gråta tillsammans när lidandet kommer. Men låt oss också hoppas på honom och se på framtiden med tillförsikt, eftersom vi vet – om vi är i Kristus – att det bästa ligger framför. Det finns inget gott som han håller borta från oss.

Det var den första punkten. Det finns en plan. Vi behöver inte bygga hela livet på orubblig förtvivlan. Vi kan förtrösta på en kärleksfull Far som har allting i sin hand och som vill oss allt det bästa. Men låt oss nu titta lite närmare på vad den här planen är.

II. MYSTERIUM

I den andra punkten ser vi att den är ett mysterium.

Efesierbrevet 1:9 (SFB-15)

☞Han har låtit oss få veta sin viljas hemlighet enligt det beslut han har fattat i Kristus [...]

Det är alltså ordet ”hemlighet” jag talar om här, grekiskans *μυστήριον*.

Används ganska ofta

μυστήριον är ett ganska viktigt ord i Nya testamentet. Jesus använder det när han säger i Matt 13:11, när han får frågan varför han talar i liknelser. Då säger han: ”Ni har fått lära känna himmelrikets hemligheter [mysterier], men de har inte fått det.”

Han vill tala om himmelrikets hemligheter för sina lärjungar och därför använder han liknelser. Så att lärjungarna kan förstå, men till exempel fariséerna som också hör honom säga precis samma ord *inte* ska förstå. Jesu liknelser är alltså inte bara ett sätt att vara pedagogisk och förklara så att man förstår, det var också ett sätt att hålla sanningen borta från dem som inte skulle förstå.

Paulus använder förstås också ordet, till exempel i de sista verserna i Romarbrevet:

Romarbrevet 16:25-26 (SFB-15)

²⁵Gud har makt att styrka er genom mitt evangelium och förkunnelsen om Jesus Kristus. Han har avslöjat den **hemlighet** som i oändliga tider varit dold ²⁶ men som nu har uppenbarats och gjorts känd genom profetiska Skrifter på den evige Gudens befallning för att föra alla folk till trons lydnad.

Det är ett viktigt ord, och om vi förstår det här ordet rätt så blir det en hjälp för oss att förstå hur evangeliet fungerar, särskilt i förhållande till vårt förnuft

Inte detsamma som mystisk, ogenomtränglig

Ordet finns på fler ställen, men de här är de två jag tycker bäst visar vad Bibeln menar när den talar om mysterier. Det är en sorts hemlighet. Men det är viktigt att förstå att det inte är den sortens hemlighet som man måste bli invigd i. Det är inte så att man måste gå med i ett hemlighetsfullt ordenssällskap och sedan avancera i hierarkin och komma allt närmare den inre kretsen för att få större inblick i hemligheten. Nej, det är raka motsatsen till vad evangeliet handlar om.

Det är inte heller den sortens hemlighet eller ett mysterium som är vagt och odefinierat, som en grå dimma som är tom på verkliga sanningar. Det här är också viktigt att förstå eftersom det har varit populärt i kristna kretsar i minst 100 år att säga att tron är ett mysterium och att det därför inte går att säga något om det. Tron blir då en privatsak, och huvudsaken är *att* man tror, inte *vad* man tror. Det här är grunden för i princip allt ekumeniskt arbete som förekommer idag. Det finns en outtalad överenskommelse att vi inte ska diskutera vad vi egentligen tror. Och det är inte heller ett särskilt stort problem eftersom de flesta i grunden verkligen inte tycker att det är något viktigt. Man tycker att vi kan arbeta tillsammans för att vi har någon sorts tro, men det är inte så viktigt vad det egentligen är.

Måste uppenbaras

Men om det *inte* innebär den sortens hemlighet som man måste bli invigd i, eller den sortens hemlighet eller mysterium som är vagt eller ogenomträngligt – vad är det då? Jo, när Bibeln talar om ett mysterium, eller en hemlighet, så är det en klar och tydlig sanning som man inte kan förstå utan Guds hjälp.

Titta i 1 Kor 2:7

1 Korinthierbrevet 2:7-10 (SFB-15)

⁷Nej, vi förkunnar **Guds hemliga och fördolda vishet**, som Gud från evighet har bestämt ska bli till härlighet för oss. ⁸ Den visheten har **ingen av den här världens härskare känt** [eftersom de inte fått den uppenbarad]. [...]

⁹ Men som Skriften säger: Vad ögat inte sett och örat inte hört och människans hjärta inte anat, det har Gud berett åt dem som älskar honom.

¹⁰ Gud har uppenbarat det för oss genom sin Ande. Anden utforskar allt, även djupen i Gud.

Paulus säger alltså samma sak som Jesus säger. Låt oss gå tillbaka till Matteusevangeliet 11,

Matteusevangeliet 11:25-26 (SFB-15)

²⁵Vid den tiden sade Jesus: "Jag prisar dig Far, himlens och jordens Herre, för att du har **dolt detta för de visa** och kloka och **uppenbarat det för de små**. ²⁶ Ja, Far, så var din goda vilja.

Det är alltså, återigen, en klar och tydlig sanning som man inte kan förstå utan Guds hjälp. Men det är inte vilken sanning som helst – det är en sanning som handlar om Guds

frälsning, i sin mest grundläggande form handlar det om evangeliet. Gud döljer den för de visa och kloka, men han uppenbarar det för de små; för de som är som barn.

Tillämpning: Anden måste uppenbara

Vad betyder det här för oss? Det betyder att du inte kan förstå evangeliet utan att den helige Ande förklarar det för dig.

Evangeliet är inte svårt att förstå rent intellektuellt. Gud är helig och rättfärdig. Människan är i uppror och vill vara sin egen herre. Men medan vi var Guds fiender sände han sin Enfödde Son att leva det fullkomliga liv vi borde ha levt och dö i vårt ställe, att ta det straff vi har förtjänat, så att om vi tror på honom får vi del av hans uppståndelse och eviga liv inför Fadern. Det är inte svårt att förstå. Ett barn kan förstå det. Men ändå är det som fördolt för oss. Vi förstår det, men vi förstår inte. Inte förrän Anden öppnar våra ögon.

Jag hörde om en person som kallade sig kristen. Han hade vuxit upp i en församling, han var döpt, och han ville bli pastor. Så han gick en pastorsutbildning. Han fick höra evangeliet, han hade hört det hundra gånger tidigare. Han läste till och med en kurs om Luther och fick som uppgift att läsa Luthers kommentar till Galaterbrevet. Han skrev en uppgift om kommentaren som han fick högsta betyg på. Så kom en gästande predikant till skolan, som predikade evangeliet för studenterna. Och plötsligt var det som att den här studenten för första gången förstod vad evangeliet handlade om. Han började ha samtal med den här gästande predikanten och vid ett tillfälle sa han: ”jag kan inte förstå att ingen berättat det här för mig tidigare! Jag kan inte förstå att inte ens Luther har sagt något om det här!” Predikanten sa: ”du får nog läsa Luthers bok igen.” Så han gjorde det. Han såg att evangeliet fanns överallt. Han såg att han själv till och med hade strukit under det och citerat det i sin uppgift. Men han hade ändå inte förstått, förrän nu.

Det är det här som är mysteriet. Det är inte svårt att förstå. Du kanske till och med har hört det förut. Det är inte säkert att man har hört det förut, för Nya testamentet talar också om saker som aldrig har sagts tidigare. Men själva poängen med mysteriet är att det är något som Gud måste förklara. Gud måste göra det uppenbart. Huruvida du förstår mysteriet eller inte har inte med intelligens att göra. Gud döljer det för de visa och han uppenbarar det för de små. Det har bara med Guds Ande att göra.

Så: det finns en plan. Vi kan lita på Guds faderliga hand. Men planen är ett mysterium. Den är fördolt tills Guds Ande förklarar för oss. Men det ju precis det Paulus säger är vad som sker. ”Han har låtit oss få veta sin viljas hemlighet.” Vad är då denna hemlighet? Vad är mysteriet?

III. ATT ÅTERFÖRA ALLT UNDER KRISTUS

Det står i andra halvan av vers 10

Efesierbrevet 1:10 (SFB-15)

¹⁰[...] att sammanfatta allt i himlen och på jorden i Kristus.

Ordet ”sammanfatta” är lite för generellt för att lyfta fram nyansen och betoningen som finns i det grekiska ordet. Det grekiska grundordet är ordet för ”huvud,” κεφαλή. Samtidigt har det ett litet prefix, ἀνα, som betyder ”åter”. Det handlar alltså om att *återinföra allt under Kristus som huvud*. ”Huvud” ska förstås förstås bildligt, det vill säga under Kristus som yttersta

auktoritet. Allt ska återinföras under Kristi herravälde. Så i det här grekiska ordet finns en liten berättelse. Från början upprättades det en ordning där allt var underställt Kristus. Sedan skedde någon sorts sönderfall. Men Guds plan, den plan som han orubbligt låter gå i fullbordan, är att ordningen ska återställas och allt ska inordnas under Kristus igen.

Ursprunglig ordning

Det är intressant att Jonah just nu går igenom urhistorien i Första Moseboken, och vi har sett flera gånger hur våra respektive predikoserier befruktar varandra. Om vi ska titta på den ursprungliga ordningen kan vi till exempel gå till Kolosserbrevet 1,

Kolosserbrevet 1:15-19 (SFB-15)

¹⁵Han är den osynlige Gudens avbild, förstfödd före allt skapat, ¹⁶för i honom skapades allt i himlen och på jorden: synligt och osynligt, tronfurstar och herradömen, härskare och makter - allt är skapat genom honom och till honom. ¹⁷Han är till före allt, och allt hålls samman genom honom.

¹⁸Och han är huvudet för sin kropp, församlingen. Han är begynnelsen, den förstfödde från de döda, för att han i allt skulle vara den främste. ¹⁹Gud beslöt att låta hela fullheten bo i honom

Där har vi den ursprungliga ordningen. Vi kan också titta i det andra kapitlet,

Kolosserbrevet 2:10 (SFB-15)

¹⁰och i honom är ni uppfyllda, han som är huvudet över alla härskare och makter.

Alla ”härskare och makter” handlar i första hand om änglaväsen, de stora makterna i himlen. Så vi får se här att Kristus var huvud över allting i hela kosmos. Allt som är skapat, skapades av honom och genom honom och till hans ära; inte bara världen och djuren utan också änglarna och makterna i höjden. Och det rådde fullkomlig harmoni i alla dessa världar, eftersom de fanns i sin rätta ordning under Kristus.

Sönderfall

Men harmonin fortsatte inte. Först gjorde Satan uppror och kastades ut från himlen. Sedan frestade han människan att falla i synd, och som en konsekvens av det blev människan sin egen och varandras fiende och vi ser nästan omedelbart mord och lögn och bedrägeri. Dessutom förbannades jorden, och harmonin var borta.

Det innebär att som det ser ut just nu är tillvaron i sönderfall. Det finns inga så kallade naturliga processer som producerar några evolutionära framsteg. Det är inte svårt att förstå, det har vi till och med formulerat i termodynamikens andra huvudsats: *att alla naturliga processer strävar efter att öka den totala oordningen i universum.*

Vad vi än har, om det så handlar om en gurka vi lämnar i kylskåpet, eller om vi försöker att bygga en organisation av människor, så kommer den att falla sönder om vi inte tillför energi och arbetar med den mekaniskt. Till en början ser det fint och välordnat ut, men om man bara låter det ligga och sköta sig självt kommer det att präglas av mer och mer oordning.

Bibeln härleder alltså denna oordning till syndafallet i 1 Mos 3. Världen skapades i harmoni och förblev harmonisk ända tills människan bestämde sig för att vara sin egen herre. Då var det som att man tog ut en kugge ur maskineriet och systemet havererade. Sen dess är skapelsen i sönderfall.

Tillbaka till Kristus

Men nu finns det ju goda nyheter, här i det lilla ordet ”åter-huvuda.” Allting ska tillbaka till Kristus. Den gamla harmonin ska återupprättas. Förra veckan titta vi på hur harmonin skulle upprättas i förhållande till människan. Kristus har friköpt oss med sitt eget blod. Vi, som tidigare var slavar under synden, har köpts fria. I församlingen är den gamla fiendskapen mellan människor borta. Kristus har rivit ner skiljemuren och han är vår fred.

Också den övriga skapelsen ska upprättas. I Jesaja 11 får vi se en glimt av den harmoni som kommer att råda,

Jesaja 11:6-9 (SFB-15)

⁶Vargar ska bo tillsammans med lamm,
leoparder ligga bland killingar. Kalvar och unga lejon och gödboskap ska
vara tillsammans, och en liten pojke ska valla dem.

⁷Kor och björnar ska gå och beta, deras ungar
ska ligga tillsammans, och lejon ska äta halm som oxar.

⁸Ett spädbarn ska leka vid huggormens håla,
ett avvant barn räcka ut handen mot giftormens öga.

⁹Ingenstans på mitt heliga berg ska man göra något ont eller förstöra
något, för landet ska vara fullt av Herrens kunskap, liksom vattnet
täcker havet.

AVSLUTNING

Allting ska tillbaka till Kristus. Harmonin ska återställas för att aldrig göras om intet mer.

När Paulus skriver de här orden satt han som fånge, fastkedjad vid en romersk soldat. Men ändå var han fri, eftersom han tillhör den Herre, under vilken varje makt kommer att kuvas. Paulus visste att en dag skulle den vakt som han var fastkedjad vid behöva erkänna Kristus som Herre, på ett eller annat sätt. Och den vaktens officer skulle behöva erkänna Kristus som Herre, på ett eller annat sätt. Och kejsaren som var över alla officerare skulle också behöva erkänna Kristus som Herre på ett eller annat sätt. För varje knä ska böjas och varje tunga bekänna, vare sig de vill eller inte – antingen genom Guds nåd eller genom kraften i Guds dom – att Jesus Kristus är Herre.

Det är en trösterik tanke för den som är i Kristus. Det finns ingen bomb som kan sprängas, ingen bakterie som kan utvecklas, inga kemiska vapen som kan tillverkas, inga krig som kan föras som kan ha den minsta påverkan på de här sakerna. Det här är Guds plan, och den kommer att genomföras till sin fullbordan.

Också dina knän kommer att böjas inför Kristus, och frågan är förstås – kommer de att böjas för att du mött Guds nåd eller kommer de att böjas av kraften i Guds dom? Hur ser ditt liv ut nu? Kan du förlita dig på Guds faderliga hand i såväl medgång som motgång, eller är grunden för ditt liv en orubblig förtvivlan?

Kära vänner, med avslutande ord från Paulus:

Romarbrevet 8:38-39 (SFB-15)

³⁸För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller
furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter,
³⁹höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från
Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.